Samhitapatha.

यं र्तित प्रचेतमा वर्त्तणा मित्रा र्यमा। नू चित्स देभ्यते बर्नः ॥ १ ॥
यं बाद्धतेव पिप्रति पाति मर्त्य रिषः। अरिष्टः सर्व एधते ॥ ३ ॥
वि दुर्गा वि हिषः पुरा प्रति रार्वान एषा। नर्यति द्वार्ता तिरः ॥ ३ ॥
सुगः पंया अनृतर् आदित्यास स्तं यते। नात्रावखादा अस्ति वः ॥ ४ ॥
यं युवं नर्यया नर् आदित्या सृत्वना पया। प्रवः स धीतये नशत् ॥ ५ ॥
स रत्नं मर्त्या वसु विश्वं तोकमुत तमना। अच्छा गच्छत्यस्तृतः ॥ ६ ॥
क्या राधाम सखाय स्तामं मित्रस्यार्यम्णः। मिक् एसरा वर्त्तणस्य ॥ ७ ॥
मा वा प्रतं मा श्रांत प्रति वाचे देव्यंतं। सुमिर्ह आ विवासे ॥ ए ॥
चतुरंश्विददंमानाहिभीयादा निधाताः। न डेक्तायं स्पृक्षेत्।। १ ॥

Alle Hymnen, die ich mittheile, sind von Karl Geldner und Adolf Kaegi¹)
übersetzt worden. Für die Umstellung und Ausscheidung ganzer Strophen in meinem Texte werden R. Roth und sie gern die Verantwortung übernehmen. Von den
36 Hymnen bei mir findet sich keine in Delbrück's vedischer Chrestomathie.

B. Zu den einzelnen Hymnen.

1,5,6. Der Wurzelvocal in पाति ist zweisilbig zu sprechen. Man könnte dieses 20 durch die Schreibart पार्शि andeuten. — ३,6. In एषाम् ist wie auch sonst häufig die Casusendung zweisilbig zu sprechen. — ५, a. नपद्य Padap. — ७,6. मित्रस्पार्यम्णः Samhitap. — ३,6. In निद्याताः ist die Endsilbe zweisilbig zu sprechen.

2, ५, ८. सह्च Padap. — ५, ८. लम् bei Aufrrent 1 Druckfehler für तम्. — ५, ७. पूषन् ist, bei Aufrecht 1 & 2 unbetont, bei Müller in beiden Patha betont, im Index unbetont.

25 Im Praticaria nicht unter den mit einem unbetonten Worte anfangenden Stollen aufgeführt. — ५०, a. Roth vermuthet des Versmaasses wegen मियामिस.

3, १, ७. वर्तपास्पाग्ने: Samhitáp. — ८, ८. पदा। इत् Padap. — ६, ७. पिपृत Padap. 5, १, ८. त्रेघोर्त्रगाप: Samhitáp., त्रेघा उ° Padap. Die Auflösung rührt von Grassmann her. — ३, ८. Roth vermuthet श्रुधिम्रम्, wodurch eine Silbe gewonnen würde.

¹⁾ Siebenzig Lieder des Rigveda übersetzt von K. G. und Ad. K. Mit Beiträgen von R. Roth. Tübingen, 1875.